

Toda Božena jo zna tako lepo pogovoriti: »Milena, le mōlčkaj! Oj, to bo lepo takrat: Miklavž bo prišel, in parklji bodo hodili z nim. Miklavž te bo pa vprašal, parkelj, se bo pa razveselil: »Oho! Ta pa ne bo znala. Bo šla pa v naš koš!«

Ti boš pa znala. In Miklavž bo rekel: »Grdoba parkeljska, ali se mi pobereš! V miru pusti Mileno!« In parkelj se bo ustrašil. Zbežal bo, in kremplje bo iz jeze zasadil v sneg, pa bo padel. Tako bo padel, da se mu bo koš prevrnil. Ves pobit, ves krevljast bo zbežal v svojo črno luknjo.«

Milena pa že v duhu vidi, kako beži pošastni parkelj radi njene lepe molitve in pred mogočno Miklavževo besedo. In potem rada s sestrico moli in besede razločno izgovarja. In njeno molitev spremlja tiha želja, da bi se parklju res tako zgodilo, kakor je povedala Božena. Prepričana je namreč v dno duše, da je zoper peklenskega zalezovalca najboljšo sredstvo stanovitna dobra molitev. In to je res.

Rad. Peterlin-Petruška:

Sveti Miklavž.

Sveti Miklavž prihaja z néba,
ima dosti, česar je treba
za marljive, dobre, čedne,
za lenuhe, za poredne.

So za pridne: punčke, knjige
jabolka, sladčice, fige,
a za lene: prazen nič
in povrh še brezov bič.

Glej zato, da pridno se učiš,
da v darilo šibe ne dobiš!